

تحقیق مأفوایی کرد خدای را ایشان ریسان استوار درست و ایشانند رسیده و ده طبقه
 خی سخانه دلخواهی منعیت **قالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ**
مِثْلُ مَا قَاتَمَ نُوحَ فِي قَوْمِهِ وَكَانَ اللَّهُ مِثْلُ أَحَدٍ فَهَبْحَانًا فَانْفَقَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَمَدِيْنَةِ عَمْرَةِ حَتَّىٰ بَعْجَ الغِ غَامِرًا عَلَىٰ فَدَمَيْهِ تُرْكَمَ بَيْنَ الْأَصْفَادِ وَالْمَوْقِ
قَتْلَ مَظَلُومًا ثُمَّ لَمْ يُولَقْ عَلَىٰ لَمْ يَشِّمْ وَلَمْ يَجِدْ لَهُنَّا حَمْبَسَهُ
 هم از امیر المؤمنین مردیست که گفت رسول خدا اکر بند و پر شر کند مقدار آن مدت
 که نوح علیه السلام در قوم خود ایستاده بود و باشد مرآن بند و را مانده کوه خشید زیر از
 نفع کند در راه خدای عز و جل و عزائم نشده خیزان و راز شود که نهار حج کند و در نزد
 نهار سال پاده پس در میان صفا و مرد جو کوشته شود و آن بند و دستی تو ندشته باشد
 علی شنود بوسی بجهت و در نیاید در راه منعیت **قالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
سَكُلُوْلَ نَسْتَخْضُوْ أَلْشَيْعَةَ فَإِنَّ الرَّجُلَ مِنْهُمْ لَيَشْفَعُ فِي مِثْلِ دَيْعَتِهِ وَمُضْطَرِّ
جَمِيعَهُ هم از امیر المؤمنین کرم اللہ و جمیع مردیست که گفت رسول سبکه زیر
 پرداز علی را بدستی که مردی از ایشان در خوبت کند کن ها جمیع که مانده کو سخنان
 بعید و پنهان پسر باشند مؤلف کو پیده مرا از آن مرد اویں قری است زیرا که محظ
 از ارشنی معطر در ذکرة الاویا یمیزد که در حرب صفين که امیر المؤمنین را با ساعه
 واقع شد اویس رضی اللہ عنہ آمد و با مردیست نزد و پدر رجہ شهادت پرست لیکن تقدیم
 درین است که شیخ نذکور میکرد بعد موی کو سخنان فبسیله به و مضر بالتماس اویس
 محمدی آور زنده خواهد شد در حدیث شرف فبد موی نبت ظاهر این در خلاف است

تفاصیل شده واللہ اعلم بحقایق الامور من تقدیم
باب علی ایلک فرقہ مسیح باب الحجۃ فتدخلہا بالذہاب ترجیحہ
 از امیر المؤمنین مردیت که گفت رسول یا علی بدستینی که تو بکوئی دروازہ چشت
 و در آنی در اولی حساب منعیت **قال النبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم** من کان
 کلامه الصالوۃ علی علی و علی پڑھ خل الجنة ترجیحہ **هم از امیر المؤمنین**
 مردیت که آخرين سخن او صدمة بمن در علی باشد در آيد به بیشتر منعیت
قال النبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم من احتجت ان یکت سخیتة الثناۃ و تسمیة
ما لرقة الواقعی او لیتھم تجیلی اللہ المتمین فلیبک علیکا بعدی و بعد
 عدوة ولذباشم **ما لرقة الهدی من ولدہ فانہم خلفائی و اوصیانی**
 و سخی الله علی الحکم و بعدی و مسادۃ امتی و فی الواقعیا ای الجنة حرم
یکت و حرمی حرب الله و حرب اعدیہم حرب الشیطان ترجیحہ
هم از امیر المؤمنین مردیت که گفت رسول هر کس خواهد شد بکشتن نجات پیغمبر رسالت
محکم و چنک در زند بیان خدای که استوار است پس باید که بدستی بکریه علی ابعد
من از من و بدشمنی بکریه اور اونکی بخوبی یعنی مطیع باشد اما ان را که راه نمایند و بسوی حق
سخیان از فرزندان او بدستی که ایشان خلفاء و اوصیاء منند و محبت اللہ اند چنک
ایشان چنک بامن و چنک با من چنک با خدای غریب جلو چنک با دشمنان ایشان چنک
است با شیطان منعیت **قال النبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم** **باب علی ایلک**
و ایت ایسیک مقرر گایا پاسیجی فی الواقعی موافق فی ایتیت با النظر لفیلک

بَلَغَتْ بَيْتُ الْمُقْدِسِ فِي مَعْوَاجِي إِلَى السَّمَاءِ وَجَدَتْ حَمْرَّةً بِهَا لَذَّا لَذَّا لَذَّا
 مُحَمَّدُ الرَّسُولُ اللَّهُ أَيْدِيَهُ بَوْزِيرْهُ قَالَتْ لِجَبَرِيلَ وَمَنْ وَزَبِيرِي فَقَالَ
 عَلَيْهِ بْنُ أَبِي طَالِبٍ فَكَثَّا اِنْتَهِيَتْ وَإِلَى سَدَرَةِ الْمُتَهَيِّ وَجَدَتْ عَلَيْهَا
 إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَذَّا لَذَّا وَحْدَيِّي وَصَهْنَ صِفَوْتِي مِنْ خَلْقِي أَيْدِيَتْ بَوْزِيرَهُ وَ
 نَصْرَهُ بَوْزِيرْهُ قَالَتْ لِجَبَرِيلَ وَمَنْ وَزَبِيرِي فَأَلَّا عَلَيْهِ بْنُ أَبِي طَالِبٍ فَلَمَّا جَاءَ
 وَقْتَ سَدَرَةِ النُّتَهَيِّ اِنْتَهَيَتْ إِلَى الْمُشْرَقَتِ الْعَالَمَيْنِ وَجَدَتْ مَكْنُونَ بِأَ
 عَلَى قَوَاعِدِهِ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَذَّا لَذَّا أَنَا وَمُحَمَّدٌ حَبِيبِي مِنْ خَلْقِي أَيْدِيَتْ بَوْزِيرَهُ
 قَالَتْ أَهْبَطْتُ إِلَى الْجَنَّةِ وَجَدَتْ مَكْتُوبًا عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ لَذَّا لَذَّا أَنَّهُ حَبِيبِي
 حَبِيبِي مِنْ خَلْقِي أَيْدِيَتْ بَوْزِيرَهُ فَنَصَرَهُ بَوْزِيرْهُ شَرِبْسَهُ بِهِمْ زَامِيرَ الْمُؤْنَينِ
 كَرْمَ الْقَدْرَ وَجَهَ مَرْبُوبَتْ كَرْمَ رَسُولَ كَفَتْ إِلَيْهِ عَلَى دِيمَ مِنْ نَامْ زَاهِرَهُ نَامْ خُودْ چَهَارْ جَالِبَسْ
 كَرْفَتْ بِدِيدَنْ آنَ بَدْرَتْ كَهْ چُونْ رَسِيدَمْ هَبَتْ الْمُقْدِسِ دَرِيشَ مَعَوْجَ لَسْوِيَ آسَانَ
 بِياْفَتْ هَرْبَسْنَكِيَ كَهْ دَرِيتْ الْمُقْدِسِ نَوْسَهَتْ لَذَّا لَذَّا أَنَّهُ مُحَمَّدُ الرَّسُولُ اللَّهُ أَيْدِيَتْ
 بَوْزِيرَهُ وَنَصْرَهُ بَوْزِيرْهُ بِعْنَيَتْ خَدَّا يِ دِيكَرْ كَرْلَهُ دَمَحَدَهُ دَنْتَادَهُ بَرْ حَقَّ دِنْ كَفَهَ
 وَنَدَمْ قَوْتَ دَبَارَهُ دَادَمْ مُحَمَّدَ رَابُوزِيرَادِپْ كَرْفَتْ جَبَرِيلَ كَهْ كَيْتَ دَزِيرَنْ كَفَتْ عَلَيْهِ
 أَبِي طَالِبٍ پِسْ رَسِيدَمْ بَسَدَرَةِ الْمُتَهَيِّ وَياْفَتْ بِرَادَنَوْسَهَهَ كَهْ منْ خَدَّا يِ سَرَایِ پَرْشَنْ غَبَتْ
 خَدَّا يِ كَرْسِكَهِ يَكَانَهُ اَمْ دَمَحَدَهُ كَرْزِيدَهُ هَنْتَ اَزَ آزِيدَهُ اَمِيَهُ مِنْ دَقَوْتَ دَبَارَهُ دَادَمْ مُحَمَّدَ رَابُوزِيرَ
 اوْ كَرْفَتْ جَبَرِيلَ كَهْ كَيْتَ دَزِيرَنْ كَفَتْ عَلَيْهِ بْنُ أَبِي طَالِبٍ چُونْ دَرَكَهَشَهَهُ زَمَدَهَهُ الْمُتَهَيِّ
 رَسِيدَمْ لَسْوِيَ عَوْشَ پَرَادَهَ كَارَعَالِبَانَ دَيَاْفَتْ نَوْسَهَهَ بِرَابَهَامَيَ عَوْشَ هَسْتَهَهُ كَهْ ضَمَهَهُ خَدَّا

بُشِّرَتْ خَدَّا يَخْرُجُ مِنْ دِجَى وَمُحَمَّدٌ حَبِيبٌ مِنْ سَبَّتْ از آفَرِيدَه مِيْ منْ قُوتْ دِبَارِي دَادِمْ مُحَمَّد رَابِعَه
 اوْچُونْ فَرَدْ دَآدمْ بِسُويْ بُشَّتْ باْفَتِمْ رُوشَتْ بِرْ دِرِبَشَتْ كَهْ بُشَّتْ خَدَّا يَخْرُجُ مِنْ
 مُحَمَّد دِسَّتْ هَشَّتْ از آفَرِيدَه مِيْ منْ قُوتْ دِبَارِي دَادِمْ اوْ رَا بُوزِرِ اوْ مُنْقَبَتْ
 قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلَهُ وَسَلَّمَ مَنْ كَنْتُ وَلِيَهُ فَعَلَيَّ أَلَّا يَهُ وَمَنْ كَنْتُ أَمَامَه
 فَعَلَيَّ أَمَامَه تِرْجِمَهُ مِنْ سَيِّدَه النَّاسِ فَاطَّهُ الرَّزَّاقُ عَلَيْهَا الْحَسَنَهُ وَالْحَسَنَهُ
 كَرِرْ سُولْ كَفَتْ كَسَيْ كَهْ مِنْ باشَمْ دَليْ پِسْ عَلَيْهِ لَيْ اوْهَتْ هِرْ كَرِامَنْ باشَمْ آنَامَمْ بِسْ عَلَيْهِ
 بِشَوَّاهِي اوْهَتْ مُنْقَبَتْ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلَهُ وَسَلَّمَ اَعْلَمُ اَمْتَهِي مِنْ بَعْدِهِ
 حَلَّيْ بَنْ آبِي طَالِبٍ تِرْجِمَهُ از سَدَانْ فَارِسِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَرْوِيَتْ كَرِرْ سُولْ
 كَفَتْ دَانَازَهَتْ مِنْ هَقَيْ بَنْ آبِي طَالِبٍ هَشَّتْ مُنْقَبَتْ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلَهُ
 وَسَلَّمَ بَا آبَا بَكَرِيْ كَهْ كَهْ وَكَفَتْ عَلَيْهِ فِي الْعَدْلِ سَوَاءٌ تِرْجِمَهُ از آبِي بَكَرِيْ حَسِيْ
 عَنْهُ مَرْوِيَتْ كَهْ كَفَتْ رُسُولِيْ ابْهَمْ كَهْ كَفَ منْ دَكَفْ عَلَيْهِنْي وَسَتْ مِنْ دِسَّتْ عَلَيْهِ
 درْ عَدْلِ بِرَأْيِه تِرْجِمَهُ مُنْظَرُهُ مُهَمَّهُ بِشَوَّاهِي سَلَاهِنْ خَدا انْكَهْ درْ عَدْلِ بِرَأْيِه هَهَتْ
 كَفَتْ كَفَ مِنْ كَهْ كَهْ جَهَدَه درْ عَدْلِاتْ بِرَأْيِه هَهَتْ مُنْقَبَتْ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلَهُ وَسَلَّمَ كَوْا جَمَّعَ النَّاسَ عَلَيْهِ حَبِيبٌ عَلَيْهِ بَنْ آبِي طَالِبٍ لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْإِلَهُ
 تِرْجِمَهُ از عَرْمَنْ دَلْخَطَابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَرْوِيَتْ كَرِرْ سُولْ كَفَتْ اَكْرَجَهُ بِشَذَذَه دَاهِه مِنْ
 بِرَدِسَنِي عَلَيْهِ بَنْ آبِي اَفَرِيدَه دَاهِه مَعَالِي تَشِّهِ دَزْخَه رَهْ مُنْقَبَتْ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلَهُ
 وَسَلَّمَ يَا عَلَيَّ اَنْتَ سَيِّدِي فِي الدُّنْيَا وَالْاُخْرَه مِنْ اَحْبَابِكَ وَقَدْ اَجْنَى وَجْهِي
 اللَّهُ وَعَدَ وَلَكَ عَدْ وَيَعْدُ وَاللهُ وَالْوَيْلُ لِمَنْ اَنْعَضَكَ مِنْ بَعْدِهِ

تَرْجِمَةُ اَنْجَدِ النَّبِيِّ عَبْرَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَا رَأَى وَلِبِسْتَ كَهْ دَوْلَ بَهْيِ اَمِيرِ دِيدَهِ كَهْ تَاهِ
 عَلَيْهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَبَرْكَهِ وَرَوْبَنَادَ تَحْرِثَهِ هَرْ كَهْ دَوْسَتَ دَارَوْ تَرَاجِعَهِ دَوْسَتَ دَهْسَتَهِ مَرَ
 دَوْسَتَهِ مَنَ دَوْسَتَهِ خَدَادَهِ شَمَنَ نَوْشَنَهِ شَمَنَهِ شَمَنَهِ خَدَادَهِ دَاهِيَ رَاهِ كَهْ كَهْ
 شَمَنَ دَارَوْ تَرَاجِعَهِ شَمَنَهِ شَمَنَهِ شَمَنَهِ شَمَنَهِ شَمَنَهِ شَمَنَهِ شَمَنَهِ شَمَنَهِ
 وَلَئِنْ تَهْلِكُوا وَآتَهُمْ تَحْتَ كَفِ عَلَىٰ وَآذَنَهُمْ فَقَدْ ضَلَّلَهُمْ طَرقَ الْمُهَدِّهِ
 وَقَعْدَهُمْ فِي الْغَيْرِ فَاقْتُلُوهُمْ فِي ذِي مَهْرَهِ اَللَّهُ عَلَيْهِ بْنُ اَبِي طَالِبٍ تَرْجِمَةُ
 هَمَازِدِي مرَدِسَتَ كَهْ
 كَاهِ جَنِيَ الْفَتَهِ كَهْ
 خَدَاهِي درَكَهِ شَمَنَهِ خَدَاهِي رَكَهِ شَمَنَهِ خَدَاهِي رَكَهِ شَمَنَهِ خَدَاهِي رَكَهِ شَمَنَهِ
 قَالَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اَفْضَلُ وَجَاهِ الْعَالَمَيْنِ فِي زَمَانِي هَذَا عَلَيْهِ
 الْعَالَمَيْنِ مِنْ يَسِّرِ الْوَلَمَيْنِ وَالْاَخْرَيْنِ فَاطَّهَهُ تَرْجِمَةُ هَمَازِدِي مرَدِسَتَ
 كَهْ
 وَزَمَانِي اَولَيْنِ وَآخِرَيْنِ فَاطَّهَهُ تَرْجِمَةُ هَمَازِدِي مرَدِسَتَ
 عَلَيْهِكَهْ عَلِيَّكَهْ فَارَقَ الْحَقَّ عَلَى لِسَانِهِ وَالنِّفَاقِ مَحَايِهِ وَآنَ هَذَا وَقْلَهَهُ
 وَمِنْهُ تَاحِهِهِ يَدِهِ خَلُونَ الْجَهَنَّمَ وَبَدِيَّهِ خَلُونَ الْثَّارِ تَرْجِمَةُ هَمَازِدِي
 مرَدِسَتَ كَهْ
 وَنِفَاقِ دَرَادَهِ دَهْسَتَهِ كَاهِنَهِ كَاهِنَهِ كَاهِنَهِ كَاهِنَهِ كَاهِنَهِ كَاهِنَهِ
 درَآمِدِهِ دَهْسَتَهِ دَهْسَتَهِ دَهْسَتَهِ تَرْجِمَةُ هَمَازِدِي مرَدِسَتَ

علی و شیعه هم الفائزونَ بِوَمَ الْقِيمَةِ ترجحُهُم از دی مروی است که
 گفت رسول علی و کرده او را سند و اندیشهای اخودی در درز قیامت منقبت
 قال النبي صلی اللہ علیہ و آله و سلم یا عبید الله اب شریع این اللہ تعالیٰ ایت نیست
 الواقیین والذخیرین والوصیین علی تجعله کفوی فان اردت آن
 تو تبع و تدفع فاتبعه ترجحه هم از دی مروی است که گفت رسول ای عبد اللہ
 بشارت و هم ترا بدرستی که خدای غریب قبل قوت و توانی داد مرد بزرگ پیشیان و نیان
 و به بزرگ او صیار که آن علی است پس کرد ایند حسنه ای علی ای همن اکر خواهش داری که
 بزرگ شوی و فایده کیری پس پروری کن علی را منقبت قال النبي صلی اللہ علیہ و آله
 و سلم رأیت علی باب الجنة مکتوب بالآیه الا الله محمد الو مطول الله علی
 آخ و سؤول الله ترجحه هم از جابر رضی اللہ عنہ مروی است که گفت رسول پریدم بر در و ازو
 همیشت نشست کنست خدای سزاوار پرستش که اللہ و محمد و مسیح خداوه خدست و علی برادر
 رسول خدست منقبت قال النبي صلی اللہ علیہ و آله و سلم یا علی لوان احمد
 عبید الله حق عبادیه شتر شاک فیا و اهل بیتیک و هو افضل الشامیک
 فی الشام ترجحه هم از جابر مروی است که گفت رسول و حضور حماجود انصار که
 ای علی چه کنی که کسی اکر سند خدای تعالیٰ را چنانچه حق پرستش او هست پس از آن شکنند
 و در تو و همیشت تو و حال ای خدای همیشین ادمیان بود باشد در ایش وزیر منقبت
 قال النبي صلی اللہ علیہ و آله و سلم لا يحيى في أمة لئن فهم احمد من ولد علی پا
 مثنا المعرف و نیمی اغلى المکن ترجحه هم از جابر مروی است که رسول گفت

بیست و نمکوئی در این میت کسی از فرزندان علی که امر کنده معروف و بازدارد
 از منکر من پنجه داشت **قال النبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم وَالذی لَعْنَی رَبُّ الْحَقِّ فَلَمَّا آتَانَ
 الْكَلَادَ نِیکَةً لَتَسْكَعْفَرُونَ بَعْلَی وَلَشَفَقَ عَلَیْهِ وَشَدَّدَتْ أَشْفَقَ مِنَ الْوَالَدِیْجَ عَلَیْهِ
 وَلَدِهِ تَرْجِبَهُ هُمْ از جابر مردیست که گفت رسول مجتبی آن خداوی که بر اینکخت
 هر ابرکشی بر سالت بدستی که در شکان آبرش نخواهد از برای علی دصره باشد بروند
 پرداز او صوره ایان را ز پدر و مادر فرسته زند خود **مُنْقَبَتْ** **قال النبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم**
 علیکه و آر دسم اذ اکانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَا أَبَنَیْ جَبَرٍ هِلْ بَخْرُهُمْ مِنَ الْمَفَاتِحِ الْأَنْ
 وَخَرْقَهُمْ مِنْ مَعَايِنِ الْجَنَّةِ يَا أَهْلَمُّ الْمُؤْمِنِينَ شَبَّعَتْهُمْ الْمُحَمَّدُ وَعَلَى مَفْعَلِ
 الْثَّارِاثَهُمَا وَالْمُبْغَضِيْنَ مِنْ أَعْدَاءِهِ فَيَقُولُ يَا أَحْمَدُ هَذَا الْمُغَضَّكُ وَ
 هَذَا لِجَيْشِكُ فَإِذْ قَعَهُمَا إِلَى عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ فَجَعَلَهُمْ بَنِيَّ بُوْيَدُ وَلَلَّهِ
 قَسِيمُ الدَّرْدَاقِ لَا يَدْخُلُ مُبْغَضِيْهِ الْجَنَّةَ وَلَا مُجَيْهُ الْثَّارِاثَ أَبَدًا تَرْجِمُهُمْ
 هُمْ از جابر مردیست که گفت رسول هر کاه شود روز قیامت بپاید سبوی من جبریل یادو
 دسته از کلیدهای پیشست و وزنخ بر کلیدهایی حشت نامهای مومنان از پرداز آن
 محمد و بر کلیدهایی وزنخ نامهای مومنان از پیشکوید جبریل من ای محمد این دسته کلید
 از برای دوستیان قیمت داین دسته از برای دوستیان تو پیش من همین آن هر دوست
 علی بن ابی طالب که دادرسی کند در میان مردم پاچخه خواهد بحق آنکه بخش کرد روز پیاکه
 پیاپید دوستیان علی در پیشست و در پیاپید دوستیان او در وزنخ همیشه **مُنْقَبَتْ**
قال النبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم أَقْلَمُ ثَلَمَتِیْ فِي الْأَمْسَلَامِ مَخَالِفَتُهُ عَلَیْ تَرْجِمَهُ**

هم از جابر رضی اللہ عنہ مردیست که کفت رسول الحسین رخنه در اسلام مخالفت و عدم محتاط
 رضی علی است **مناقف** قال النبي صلی اللہ علیہ و آله و سلم اَنَّهَا النِّاسُ الْجُنُونُ
 عَلَيْهَا فَارَّ اللَّهُ بِجُنُونِهِ وَانْسَخَبُوا مِنْهُ فَاتَّ اللَّهُ بِسُخْنِهِ تُرْجَبُ
 عَقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ مردیست که کفت رسول پیر دمان علی را دوست دارید بدستی دوست
 میدارد او را شرم دارید از دی بدرستی که اللہ تعالیٰ شرم میدارد از دشمنیست قال
 النبي صلی اللہ علیہ و آله و سلم اَنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَصْطَطَفَنِي عَلَى الْأَذْبَابِ وَأَخْبَثَ
 وَأَصْطَفَنِي عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَصَبَّأَ وَصَبَّرَنِي عَنِّي وَصَهَّرَنِي لَهُ وَشَدَّ بِهِ
 حَضْدِي كَمَا شَدَ عَضْدَ مُوسَىٰ بِأَخْبَرِهِ هَارُونَ وَهُوَ خَلِيفَتِي وَوَفِيرَ
 وَلَوْ كَانَ لِعَدِي بَعْثَى لَكَيْ أَنَّتِ النَّبُوَّةَ لَهُ تُرْجَبُهُ از انس بن مالک مردیست
 که کفت رسول بدرستی که خدا تعالیٰ برگزید مراد پیغمبران و محترساخت مراد برگزید از اوصیا
 وصی را کرد ایند آن وصی را پیغمبر من و مراساخت پدر زن او دست حکام دقوت دارید
 وصی باز دی مراد چنانچه مستحکم کرد باز دی مسوی به برادر مارون آن پسر عم خلیفه من و وزیر
 و اکرم بیو دلپی از من نبی سر آن به پسورد بتوت مراد امنیتیست **قال النبي صلی اللہ علیہ و آله و سلم**
 حَدَّثَنِي جَرْمَلُ عَنِ اللَّهِ تَعَزَّزُ وَجْلَ اَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُجْعَلُ عَلَيْهِ اَنَّ
 يُجْعَلُ الْمَلَائِكَةَ وَلَا النَّبِيَّاَنَّ وَلَا الْمُشَاهِدِينَ وَمَا مِنْ سَيِّئَةٍ يُسْعَى اللَّهُ إِلَّا
 يُخَالِقُ اللَّهَ مِنْهُ مَلَائِكَةٌ يُسْتَغْفِرُ لِهِ وَشَيْءَتِهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ تُرْجَبُهُ
 انس مردیست که کفت رسول حکایت کرد مبنی جرمیل از خدمی بزرگ بدرستی که خدمی داشت
 میدارد علی را بدرستی که دوست ندارد بآن فرشتگان را وند پیغمبران را وند مسلمان را دوست

بَعْدَ تَبَرِّعِي كَتَبَ لَهُ خَدَائِيرَ كَرَكَرَ بِسَارَ فَرِيدَ خَدَائِيرَ از آن تَبَرِّعِي كَرَكَرَهُ كَمَا زَوْلَ خَوَاهِدَارَ رَامَيَ سَارَ
 وَهَرَوَانَ اوْ نَارَوَزَ حَشَرَ مُنْقَبَتَ **فَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلَّهُ طَرَّافَةَ مَنْ احْجَبَ يَا**
عَلِيَّ شَانَ مَعَ النَّبِيِّينَ فِي دَنَجَتَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ مَاتَ يُغَصَّبَ فَلَافَ
يَلَالِي مَاتَ يَهُوَدَيَا اَوْ نَصَراَيَا تَرْحَمَهُ از عَرَبِ الْخَطَابِ بِصَلَوةِ مَرْوِيَتِ
 از کفت رسول کسی که دوست وارد ترا ای علی باشد با پیغمبران در درجات ایشان بردن
 ایام است و کسی که بیرد بدشمنی تو بس باک ندارد بگیرد یهودی یا نصرانی **مُنْقَبَتَ**
فَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلَّهُ طَرَّافَةَ مَنْ تَرْحَمَهُ از اَبْنَ عَمْرَوْ
الْحَسَنَ وَأَحْسَنَ وَخَيْرَ لِسَائِكُمْ فَاطِمَةَ بُنْتَ مُحَمَّدٍ تَرْحَمَهُ از اَبْنَ عَمْرَوْ
 از کفت رسول بهترین مردان شما علی بن ابی طالب است و بهترین جوانان حسن و حسین بن
 و بهترین زنان فاطمه و خرمحمد است **مُنْقَبَتَ** **فَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلَّهُ طَرَّافَةَ**
اَنَّ اَخِي وَقَذِيفَي وَخَلِيفَتِي فِي اَهْلِي وَخَيْرٌ مَنْ اَتَلَكَ بَعْدِي يَقْضِي مَوْلَدَ
عَلِيَّ بْنَ اَبِي طَالِبٍ تَرْحَمَهُ از اَشْ بْنَ مَالِكَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَرْوِيَتِ كَفَتِ رسول
 بدستی که پرادر من و وزیر من و خلیفه من و هشتم من و بهتر کسی که میکن ارم پس از خود ادامه
 و عده مراد علی بن ابی طالب است **مُنْقَبَتَ** **فَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلَّهُ طَرَّافَةَ**
اللَّهُ قَدْ عَمَدَ اَنَّ مَنْ خَرَجَ عَلَى عَلِيٍّ فَهُوَ كَا فِي اَجَدَدِ اَلْثَادِ تَرْحَمَ
 از عایشه رضی اللَّهُ عَنْهَا مَرْوِيَتِ کَفَتِ رسول بدستی که الله تعالیٰ تحقیق سیان بنت با من
 بدستی کسی که هر دوں آیده بِ عَلِيٍّ پس او کافر است و نزاور تر است با اش دوزخ کفت عایشه
 الله عنها فَانْسَدَتْ هُنْدُ الْحَدَبَ بِثَ يَوْمِ الْجَمَلِ حَتَّى ذَكَرَ رِبَّ الْبَصَرَهُ وَأَنَا أَسْتَغْفِرُ

وَعَسْلَى أَنْ يَكُونَ تَرْجِمَةً بِهِ مِنْ ذَامِشَرْ كَرَهَ بِو دَمَ اِنْ صَدِيقَ وَرَوْزَرْ جَنَّتَ حَلَّ
لَا انْكَرَ بِيَا وَآورَدَمَ اِزَادَرْ لَبَرَهَ وَآمِرَشَرْ مَخَاهِمَ اِزْحَقَ تَعَالَى وَرَبِّيَتَ كَأَمِرَشَرْ اَشَدَّهَا
مُنْقَبَّتَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلَهُ وَسَلَّمَ إِنَّ فِي الْأَوْحَادِ الْمَحْفُوظِ تَحْتَهُ
اَمْكَنَتُو بِأَعْلَى بَنْ أَبِي طَالِبٍ تَرْجِمَةً اِزْمَحَمَدَنَ اَحْمَدَنَ اَحْمَدَنَ بَنْ عَلَى وَرِبَّتَ كَلْفَتَ
رَسُولُ وَرَأْوَحَ مَحْفُوظَ زِيرَعَشَ نُوشَنَهَ شَدَّهَ هَبَتَ كَرَهَ عَلَى بَنْ اَبِي طَالِبٍ اِمِرَالْعَنَسِينَ هَبَتَ
مُنْقَبَّتَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلَهُ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَعَلَ عَلَيْهِ
شَاءَ لِلْمُسْلِمِينَ إِلَى الْجَنَّةِ بِمَا يَدْعُونَ الْجَنَّةَ وَبِمَا يَعْذِبُهُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَلَئِنْ
كَيْفَ ذَالِكَ قَالَ مُحَمَّدٌ بِهِ مُنْقَبَّتَ خَلُونَ الْجَنَّةَ وَمَنْ يَغْصِبُ بِهِ مُنْقَبَّتَ خَلُونَ الشَّارِ تَرْجِمَةً
اِزْمَحَمَدَ حَيْفَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَرَبِّيَتَ كَلْفَتَ رَسُولُ بَرِّيَتَ كَرَهَ اِزْمَحَمَدَهَ هَبَتَ عَلَى رَا
پَشْرَو وَكَشَنَهَ مَسْلَمَانَ بَرِّيَتَ كَهَبَتَ كَهَبَتَ وَدَرِّيَتَ وَدَرِّيَتَ وَدَرِّيَتَ كَهَبَتَ عَلَى
بَيْمَاتَ كَفَيْمَهَ حَكَوَهَ هَبَتَ اِنَّ يَارِسُولَ اللَّهِ كَفَتَ بَوْسِيلَهَ دَوْسَتَ عَلَى دَرِّيَهَ آنِيدَهَ هَبَتَ عَلَى
اِدَرِّيَهَ آنِيدَهَ وَرَدَرِّيَهَ **مُنْقَبَّتَ** قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلَهُ وَسَلَّمَ اِذَا فَرَغَ اللَّهُ
تَعَالَى مِنَ الْجَنَّةِ الْمِعَادَ يَا مَرِّلَلِلَّهِكِينَ قَيْقَفَا نَعَلَى الْحَرَاطَ فَلَذُّيْجَوْرَ حَدَّ
اَلَّا بَرَّا وَلَذُقَّتِهِ مِنْ عَلَى فَمَنْ لَهُ لِكَنْ مَعَهُ اَكْتَهَ اللَّهِ فِي الشَّارِ تَرْجِمَةً
اِزْا بُوسِيدَ خَدَرِيَ وَرَدِّيَتَ كَهَبَتَ رَسُولُ كَفَتَ هَرَكَهَ جَنَدَهَ غَزَوَ جَلَ فَارِغَ شَوَدَ اِرْحَسَ پَكَمَقَرَ
شَدَهَ هَبَتَ بَقَرَمَادَهَ وَرَشَنَهَ رَكَهَ بَاسِتَهَ بِرَلَ حَرَاطَ تَاکَذَنَهَ هَسْكَسَ اِزْحَاطَهَ نَكَنَهَ
بَرَاتَ وَجَنَّامَهَ دَوْسَتَ عَلَى پَسَ رَانَهَ رَاكَهَ بَهَادَهَ اِنَّ بَاتَ رَنَكَونَ بَزَادَهَ اَهَدَهَ
وَرَأَشَ دَوْرَحَ **مُنْقَبَّتَ** قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلَهُ وَسَلَّمَ اَپْلَانُ اَهَلِ السَّمَوَاتِ

قالَ أَدْرِسُ الْأَنْ وَضَعَ فِي كَفَتِهِ وَوَضَعَ ابْنَانَ عَلَىٰ فِي كَفَتِهِ تَوْجِحَ ابْنَانَ عَلَىٰ فِي
 بَنِي طَالِبٍ تَرْجِمَةً عَبْدَ الدِّينِ جَوَادِ شَعْبَةَ لِپَرْمَرَةِ غَبَرِيِّ ازْبَدِ رَكَانِ خَوْدَرَدِيِّ
 كَوْكَفْتِ دَوْمَرَدِيِّ عَمْرَنِ الْخَطَابِ آمِدِهِ پَرْسِيدَنْدِ دَوْطَلَاقِ كَيْنَرْكِ پِسْ عَمْرَضَىِ اللَّهِ عَنْهُ ہَرَبَ
 بَنِي مَسْلَكِ رَازِمَرَدِيِّ كَهْ دَرَالْمَكَانِ حَاضِرَوْدِ پِسْ كَفَتِ دَوْدَهْرَدِ وَالْجَثَتِ خَوْدَهْ
 پِسْ مَازِكَتِ عَمْرَبَوْيِ آنِ دَوْمَرَدِ كَفَتِ دَوْطَلَاقِ سَتِ پِسْ كَفَتِ بَيْكِيِّ آنِ اَمْرَوْعَرْكِ سَجَانِ
 آنِ آمِدِ بَيْمَهْ مَاهَبَوْيِ نَوْدَوْ تَوْا مِيرَمَنْانِ دَپَسِيدَمِ اَنْ تَوْمَسْلَدِ جَوَابِ دَادِيِّ نَوْمَسْلَشَدِ دَهْ
 مَرَبَهِيِّ وَحَالِ آنِكَهْ بَجَدِ اَسْكَنْدَرِ كَهْ بَاتَوْسَخِنِ نَكَرَدِ وَبَاشَارَهِ جَوَابِ دَادِ كَفَتِ عَمَرَآيَا تَوْمَيْدَهِ اَنِ
 نَزَدَانِ بَادِرَهْ رَوْلِ خَدَهَتِ كَوَاهِي مَيْدَهِمِ مَسْكَهِ عَمَرَمِ بَرْسَنِيِّ كَشِبَدَمِ اَزْرَوْلِ كَمِيكَفَتِ
 اَكَرَكَذَارَنَدِ اَبَانِ هَسْلَ آسَهَانَهَا وَزَهِنِ رَادِرَلَهِ تَرَازِ دَوْبَكَذَارَنَدِ اَبَانِ عَلَىٰ رَادِرَلَهِ دَمَكَتَهِ
 دَرَبَادَهِ آيَدِ اَبَانِ عَلَىٰ بَنِي طَالِبِ بَرَبَانِ اَهَلِ آسَهَانَهَا وَزَهِنِ مَهْرَقَهَتِ وَ فَالِ
 النَّبَيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ شَرِيْهِ النَّاسِ مُؤْمِنِينَ مِنْ اَجَلِ عَلَىٰ قَلْهَمِيُّونِ
 عَلَىٰ لَهُ بَيْكَنِ مُؤْمِنِ فِي اَمْتَى وَسُرِّيِّ مَخْتَارًا لِاَلَّاَنَّ اللَّهُ تَعَالَى اَخْتَارَهُ وَصَنَى
 اَلْقَضَى لِاَلَّاَنَّ اللَّهُ تَعَالَى اَرْتَضَى وَسُرِّيِّ عَلَيْهَا لِاَنَّهُ كَمِيْسَهِمْ اَحَدًا قَبْلَهُ
 كَانَهُمْ وَسُرِّيَتْ فَاطِمَهَ بَنُولَهِ لِاَرْتَقَهَا قَبْلَتْ وَ اَنْقَطَعَتْ خَاهَهُمْ مَعْنَى
 بَلَوْهَهَا وَتَعْوَابَتْ فِي كُلِّ شَهِرٍ قَرَأَ لَهُنَّا رَوْجَعَ كُلِّ لَيْلَهُ بَكَرَّا وَسُرِّيَتْ مَرَاجِمَهَ بَنُولَهِ
 وَ اَنْهَمَّا وَلَدَتْ عَبِسَى بَكَرَّا تَرْجِمَهَ اَنَّمَ مَلَمَهَ رَضَى اللَّهُ عَنْهَا مَرَدِيَتْ
 رَوْسَلِيِّ نَاهِيَهُ شَدَهَهَا آدِمَهَا بِلَقْبِ مَوْنَيِنْ بَوْسِيدَهِ عَلَىٰ وَ اَكَرَابَانِ نَهِيَ آورَدَهِ عَلَىٰ هَرَبَهِ
 مُؤْسَنْ بَهْسُودَهَا اَمَتْ مَنْ كَسِيِّ وَ مَاهِيَهُ شَدَهَهِهِيَ جَهَهَ اَنَّكَهِ اللَّهُ تَعَالَى اَنَّهُ دَهِيَ رَضَى هِ

داد رخی است از خدای عز و جل و نام پرورداد علی بوساطه انکه نام نگردست رب الغفرانی
 پس از دو باری هم زمام می‌گیرد شد فاطمه بتوان از برایی آنکه آنچه مصادف است مرعور است که در هر
 ۴۰ می‌پسند از دوی مقاطعه بود یا آنکه می‌گذشت رضی اللہ عنہ در هر شب بکرم مؤلف
 کوید بنده اصل معنی قطع است چنانچه عبارت خراص تیردادات می‌گذرد بین معنی که البته
 قطع و بیحال ہی الفداء المقطوع عن الا زواج و بیحال ہی المقطوع عن الدینا الی اللہ
 افت فاطمه بنت ابی صہبی صلی اللہ علیہ و آله و سلم پس بین تقدیر تسبیح فاطمه بتوان جست
 آن باشد که منقطع است از دنیا بسوی خداوندی میریم بنا بر انقطاع از ازدواج
 قال ابی صہبی صلی اللہ علیہ و آله و سلم پانچ عجیب بچه هیں مشکل و مالد و نکتہ لشکر
 الیک و الجنة لدك ارث اذا مکان يوم القيمة ينحصر لی هنہ ہیں نور و
 لا مراهم صبور میں فور و لک میمیز ہیں نور فیکیس علیہما و اذا منادی
 پنادی عجیب عجیب میں وضتی یعنی حبیب و خلیل شفا فی عصافیر الجنة والنجاد
 فاؤ فعہما الیک تحریر از زید بن سلم مردیست که گفت رسول ای علی
 خوش حال خوش حال تو گشت ما تد تو که درست کان آرزومند تواند و بجهت مرزا
 بدستی که هر کاه شور روز قیامت برپا کرد و شود از برایی ہمیری از نور و از برایی ابراهیم
 از نور و از برایی ہمیری از نور پس شیخیم برآن منابر در آن سهند کام می‌گذرد که
 حال خوش حال و حتی که نشسته است بیان حبیب خلیل پس آمد و شود کلید ہمیشست و
 وزیر و بیسم من آن کلید را می‌گیرد تو منقبت قال ابی صہبی صلی اللہ علیہ و آله و سلم
 این اللہ تعالیٰ ایک هنوز اینکی کامیشہ و فپر ایک اینکی کام کان عکس

بیشتر من قید الادله سرجمه از ابوذر غفاری رضی اللہ عنہ مردیت که
 گفت رسول نبیرتی که خدا تعالیٰ قوت داد این دین را بعلی و من از بهم در شاندی
 گرو آمده آیه کریمه افمن کان علیتی من ربہ ما آخر مسند
مشقیت عن الامام محمد
 الباقر عَنْ آبَائِهِ أَنَّهُ مُسْعِلَ وَسُولَ اللَّهِ عَنِ الْثَّالِثِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حَيْرَهَا وَأَتَقْبِلُهَا وَأَفْعَلُهَا وَأَغْعَلُهَا وَأَقْرَبُهَا إِلَيْهَا
 وَأَقْوَرُهَا مِنْتِي وَلَا فِنْكُمْ أَقْقِي وَلَا قُوبِيَّ إِلَيْيَّ مِنْ عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ سرجمه
 از امام محمد باقر ضوان اللہ علیہ از ابا می بزرگوار خود روایت کند پیرتی که پریمند از بر
 خدا از آدمیان پرسکفت رسول بیشترین و پر بیشتر کار ترین و خاص ترین و نزدیکترین و نزدیکترین ادمیان
 بسوی بیست و نزدیکترین ایشان از من و نیست و همان شما پر بیشتر کار و نزدیکترین بسوی من
 از علی بن ابی طالب **مشقیت** عن افمن قال کنت متعالیتی فا قبل علی
 فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هَذَا حَجَةٌ عَلَى أَمْتَيْ قَوْمٍ الْقَيْمَةُ
 عِنْدَ اللَّهِ سرجمه از انس مالک رضی اللہ عنہ مردیت که گفت بودم با پیغمبر
 پس از مقابل پدشہ مرضی علی گفت رسول این مردیت است من روز قیامت
 نزد خدا عز و جل **مشقیت** عن ابی هریره قال قیل یا رسول اللہ
 بیتی وجہت لک النبوة قال النبی صلی اللہ وآل وسالم قبیل آن میخلق ایش ادم
 و نفع الروح فیه و قال و اذا اخذت بک من بھی ادم من ظهور هم ذی قیام
 و اشیاء هم علی نفسهم الست بونکم قالوا بله فقا انا و قم الوعی و
 محمد بنی که و علی امیرکم سرجمه از ابی هریره مردیت که گفت شد پارسیل

الله کی راحب شد مرزا نبوت فرمود پشان آنکه بیا فریند حق تعالی آدم را و بد مید جان
 در و گفت بنی در آن هنگام که گرفت پرورد کار تواز فرزندان آدم از پستانی ایشان
 فرزند ایشان را دکراه گرفت ایشان را بر نفسی ایشان باینکه آباشیم من پرورد که
 شما کنفته بستی تو پرورد کار ما پس گفت اللہ سنبیانه که من پرورد کار شایم بالازار
 محمد شیخ شما مؤلف کو یہ لکھت ولیتاً و آدم بینَ الماءَ وَ الطَّينَ قول المژہم
 اب اند و حجہ رطباق حدیث مسطور است زیرا که ولی معنی والی ترا آمد و مشقیت
 عن اسرفان و رسول اله یا انس افطلق فاذع علی سیدالعرب یعنی علی بن ابی
 اتفاق ایشان عائشة السنت سیدالعرب فقال انا سید ولد آدم و اخ
 و علی سیدالعرب فاثا جائید او نسل رسول الله صلی الله علیہ و آله و
 سلام الی الا قصار فاقوه فقا ل ایتم یا مغشی لادسان اکذاب و لکم علی
 آن شکم بذری و بختلوا بعدی قالوا بلى یا رسول الله فا ل هذا علی ق
 جسمه میخواهی و آکر میو و مکن مئی فان جبریل امرخی یا الذی قلتم لکم عن
 سر جسمه از انس مالک دوست را گفت رسول ای انس و دخوان ابراهی من شد
 دزدک عشب دار مزدم من سید دزدک فرزند آدم و دم در این فخریت و علی است بزرگ
 سید عرب هر کاه آمد علی پیش رسول فرشتاد بوسی جماعه انصار چون آمدند گفت رسول
 ای ای زادی کرد و انصار آیا راه نایم مرشد ای بجزی که اکر با او دست زندگانی که ایشان
 بعد از من گفتند بلی یا رسول اللہ فرمود این علی است دوست دارید این را بجهه و سی
 من و کرامی دارید بسبب کرامی داشتن من و بدستی که جبریل ای کرد مر ای جانب اللہ تعالی

پاچه کفرت مر شار منطبقت **قال النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَيُّ الْثَّالِثِ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ بِالْأَعْمَالِ فَلَدُونِيقَعَتْ إِلَامَنْ قَبْلَتْ أَنَا وَعَلَى نَبِيِّ طَ
 عَلَهُ بَعْدَ قَوْلِ الْأَمْتَهْ تَرْجِمَهُ از ای امامه با همی مر دست کر گفت
 رسول حی میند مر دمان بروز فی ایام خود پرسیدند که ایشان را اعمال ایشان مکر
 نسی که به پرم من داعی اعمال او پرسیدند یعنی ایشان ایشان اعمال ایشان
مُوْسَى النَّهَّادِيِّ قال کنست مع رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 فی تقعیع الغرقد و معاذه ابو بکر و عثمان و عمر و کفر من اخحاد و علیه فی
 التغفیت الی ای بکر و قفال یلایا بکره شد الذی تواه و زیری فی السماء و زیری
 فی الارض یعنی علی بن ایوب فی احتجبت آن تلقی الله و هو عنك ای ارض
 فادری علیها فای و ضاها و ضا الله و عظیمه عصیب الله ترجیم از ابو
 موسی هندی مر دست که بود بهم رسول الله در موضوع تقعیع غدم من دابوکر و عثمان و عمر و
 کفری از صحابه و امیر المؤمنین علی بن ایوب کرد رسول هندی ابو بکر گفت آی ابو بکر بن کسی
 که زمی ہنی وزیر هست و آسمان وزمیں یعنی علی پرسی ای بخرا همی که مدد فات کنی خدا یعنی
 در حالی که از تو خوشند باشد پس خوشند کن علی ای پرسی که خوشند همی او خوشند
 خداست خشی اخشم خدای منطبقت **عَنْ أَيِّ ذِرْعَقَارِيٍّ قَالَ تَعَمِّثُ
 الْعَنْيَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَطْلَعَ الْأَرْضَ طَلَعَهُ
 مِنْ عَشَرَه بَلْ كَيْفَ وَلَدُ رَوَالِيْ وَأَخْتَارَيْ وَجَعَلَنِي سَيِّدَ الْأَوْلَيْنَ وَ
 الْآخِرَيْنَ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَأَعْطَانِي مَا لَمْ يُعْطِ لَهُ حَدِيدُ هُوَ****

اتکن و المقام و الحوض و الموزم و المشرد على و الجنم العظام معه
 لصفا و بیانه المف و اعطائی الله ما لم يعط أحدا من النبیین و الملاع
 المقربین قلنا و ماذا يا رسول الله قال اعطائی علیها و اعطاه العذاب
 البطل توجع کل ليلة بكرا لم يعط ذلك أحدا من النبیین و الحسن و
 ولهم يعط أحدا مثلهما و اعطاه صهر مثلى ليس له حد مثلي صهر و
 اعطاء الحوض و يجعل اليه قسمة الحبنة والثانية ولم يعط ذلك الملاع نکحه جعل
 شیعیتی الحبنة و اعطاء اخا مثلي لم يزل حديث مثلی ایها الناس من اراد ان يطعن في الله
 و ان تقبل الله عجلة فلينظر الى عياف النظر الیه یونی دلی الایمان و جبهه یید السیاست کا تذیب
 الشار و الصاص تحریم رازی غفاری رضی الله عنہ مردیت کر کفت رسول
 سنتی که خدا ی خود جبل شرف شد و دید روی زمین و دیدی از عرش خود ی کیفیت
 پس برکتید هرا و کرد ایند مرادر و برکت شیخیان و پیشیان از پیران و مسلمان را عطا
 کرد مراجزی که عطا نکرد احمدی را از علمیان و آن کن و تمام ایامیم و حوض کوڑہ و چا
 زرم و شعر دناری می بزرگ کر جانب رسن شصفا و جانب حب مردیت و داد مراجزی
 کرد او پسکی از پیران و درسته کان مقرب کفته بیم چیت آن یا رسول اللہ کفت مادہ
 خدا بتعالی داده بہت با فاطمه و دشیزه که اچون را در هر ما هم خواست از منقطع
 و باز می سکرده بہت به کشیزه کی زنداد این خسین زوجه همیج پیری را داده بہت
 با دفعه زندگی حسنه سین اند زنداد پیج پیری را ماتم این دلپیران و داده بہت با
 خسری اسچوں دنداد مرکسی را ماتم من خسری و داده بہت با حوض کوڑہ کرد ایند

بُوی او نجش کردن بُشت و در زح دنداد این مرتبه بُرگش تکان داده بُست هر چند
 در بُشت داده بُست او را بارداری مانند من دُست کسی را بارداری همچون بگروم
 آدمیان هر که خواهد فردش از غضب خدا می را و هنگ که قبول کند خدا می تعالی
 بگرمی او را پس نماید که نظر کنند بُوی علی بدستی که نظر کردن بُوی او نماید
 بعکنده در این دادستی او میگذرد از ده بیماره جناب خود میگذرد از داشت از بزرگی
 عن ابی هُرَيْحَ قال سمعت رسول الله صلی اللہ علیہ و آله و سلم افتَحَ
 قَالَ مِنْ صَامَ يَوْمَ النَّاسِنَ عَشَرَ مِنْ ذِي الْحِجَّةِ كَانَ لَهُ سَتِينَ شَهْرًا هُوَ
 يَوْمُ الَّذِي أَخْذَ فِيهِ الْبَتْرَى بِيَدِ عَلَى بَغْدَيْ خُمْ فَقَالَ مَنْ كُنْتَ وَلَا
 فَتَلَى مَوْلَاهُ أَللَّاهُمَّ وَالَّهُمَّ كُلَّا هُوَ وَعَادَ مِنْ عَادَاهُ تَرْجِحْ راز ابو هریره
 مردیست که شنیدم از رسول که گفت هر کس روزه بکرید در روزه پسچد سیم ذی الحجه که
 بُست ثواب شصت ماه روزه پسچد سیم ماه مذکور روز بُست که گفت در آن روز
 پیغمبر است علی را در موضع غدر خشم گفت هر کس از من حاکم و امیر باشد که علی حاکم
 و امیر است بار خدا باد دست را کسی را که علی را داد دست دارد و دشمن دار آن را که
 علی را دشمن دارد من قُدْسَتْ بِعَمَرِ بنِ الخطَّابِ قَالَ نَصِيبُ رَسُولِ اللهِ
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لِعَلِيٍّ عَلِيًّا فَقَالَ مَنْ كُنْتَ مَوْلَاهُ فَتَلَى لَهُ
 أَللَّاهُمَّ وَالَّهُ وَعَادَ مِنْ عَادَاهُ وَأَخْذَلَ مِنْ خَذَلَهُ وَانْصَرَهُ مَنْ
 نَصَرَهُ أَللَّاهُمَّ إِنَّكَ شَهِيدٌ عَلَيْهِمْ فَقَالَ كُلُّنَا فِي جَنَّتِي شَبَابُ حَسَنٍ
 طَيْبُ التَّمَحُّ فَقَالَ يَا عَمِّ لَقَدْ عَقَدْ لَاهُ مِنْهُ لَهُ كَذَا وَكَذَا

وآخر اثنان فايسم محمدی ممن سمعت عن عصمت قال قریل سلطان الفقان سمع وهو
 يزيدان يعود رجلان ومخن جلوس في حلقة وفنيسا رجل قال لو شئتم لام
 بنيتكم بأفضل هذالآمة بعد نبيتها وأفضل من هذالآلة جلين أبي بكر وعمر
 فقام سلطان فقال والله لو شئت لوبنيتك بأفضل هذالآمة نبيتها
 وأفضل من هذين التجلين أبي بكر وعمر ثم مضى سلطان فقيل له يا أبا
 الله ما قلت قال دخلت على رسول الله وهو في غمرات الموت فقلت يا
 رسول الله هل أوصيتك قال يا سلطان أتدري من لاوصياء قلت الله
 رسول الله أعلم قال آدم وصي شيث وكان أفضلاً من توكله بعدة صور
 ووصي نوح سليمان وكان أفضلاً من توكله بعدة ووصي موسى بوعش و كان
 أفضلاً من توكله بعدة ووصي سليمان أصف بن بوخيا و كان أفضلاً من
 بعدة ووصي نحوي شمعون بن بوخيا و كان أفضلاً من توكله بعدة واتي صحيت
 إلى علي وهو أفضلاً من توكله بعدة ترجمة از عمر بن الخطاب رضي الله عنه
 مرؤى بت كهفت كدشت سلطان فارسي رضي الله عنه راوه من خواسته
 در حلقه و ببر و رسیان ماردی کفت اکر خواصید خبر کنم شمارا به بهترین این امت بعد از پیغمبر
 و بهترین از دو مرد عیسی ابوبکر و عمر برخاست سلطان کفت قسم بخدا اکر خواصید خبر دهم
 این امت بعد نبی وأفضل از ابوبکر و عمر بعد از آن روان شده پس کفت شد مراد رای ای باعید الدین
 حضرت و از کجا کفتنی کفت در آدم بررسی در حالی که در سکرات مرد بود کفتنی ای رسول خدا آنها
 و صحبت کردی فرمودای سلطان آیا میدانی توکه کیا نند وصی شہزادی کفتنی خدا در محل فنا نهاد

و زمود بدرستی که وصیت کرد آدم علیہ السلام شیخ را وصیت هنرین انجما نموده بود که کذشت
 پس از خود از فرزندان خود وصیت کرد نوح علیہ السلام سام را و بود سام هنرین آنرا مم
 که کذشت پس از خود وصیت کرد موسی علیہ السلام بوعی را و بود پیش عیش هنرین انجما که
 کذشت بعد از خود وصیت کرد سليمان علیہ السلام آصف پرخیارا و آصف بود
 انسانی که کذشت بعد از خود وصیت کرد عیسی شمعون بن برخیارا و بود شمعون هنرین
 آنرا مم که کذشت بعد از خود وصیت کرد مسیح علی هنرین آنرا مم که میکند که
 پس از خود منقبت عن عجللها عقد عقد موافق بین اصحابه قائل
 علی اخي في الدنيا والآخرة وخليفتي في أهلي ووصيتي في أمته وآثر على
 وفاضي ديني ماله مهني ومالي منه لفعه لفعي وضرره ضرري من لجه به فقد
 احتجتى ومن البعض فقد ابغضتى شرحه از عرضي الله عنه مردیست که کفت هر کام
 بیت ملکه براوری در میان اصحاب خود فرموداین علی برادر من بنت در دینا و آنرا حضرت خلیفه
 من در اصل من و دصی من در امت من و وارث عالم من و ادا کنندۀ و بن من مال او از آن من
 در مال من از آن او بنت نفع و ضرر او نفع و ضرر من است هر کس در دست واره
 او و هر کس در شمن داره او را تجھیز شمن وارد مرد منقبت عن سلمان الفارسی
 قبل دخلت علی النبي صلی الله علیه و آله و سلم و اذ احسین علی فحمدوا و
 و هو بیقتل عیتیه و فاه و يقول امت سید بن سید امت امام بن امام امت
 جعفر بن جعفر ابو حجج لشیعه من صلبیک تاسعهم فائمه هم شرحه از سلام
 فارسی رضی الله عنہ مردیست که کفت در آدم بپرسی صلی الله علیه و آله و سلم و در اوقت اینها

حسین بر بالای ران آنسه داشت بود و پیر چشم پرید یا در دهان اور او مکفت
 نشسته و پرسیده داماد پسر امامی و حجت خدائی و پسر حجت خدائی که کان
 شد تو آنکه اگر جحتماً قائم ایشان است که بر پایی دارند و دین خداست من عجبت
 عکن زید بن خارج مولی و رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم قال لشان
 الکل را که فیها رسول الله علی الافضال ریعته الودی فقال اخذت علیکم
 بیا اخذ اذکار علی النبیین و فیکلی ان تحفظو بنا تحفظوا انفسکم و تبغی
 فیکم تبغی انفسکم و تحفظوا علی بن ابی طالب بنا تحفظوا انفسکم فاقه
 صدیق و لا کبر زید اذکار به دینکم و ان الله اعطی موسی العصا و ابو اهیم
 المطعی و عیسی الکلامات التي كان يحيی بہما الموتی و اعطیان وهذا ولكل
 بنتی آیة ربی والدنته الظاهرين آیتی من ولده ان تخالوا لا کرض من الیمان
 متابقی احد من ذریته و علیهم تقوم القيامة هر چشم زید بن خارج رضی الله
 عنہ که غلام رسول الله بود مردیست که چون شد آن شب که گرفت در آن شب رسول خدا
 را انصاری غفت کنیتیں خود را پرسکفت نی کرفت من بر شما سمعت چنانچه که و شد
 تعالی بزیر پسر ای که بودند پسر از من اینیکه نکاہ دارید مراد باز دارید مراد از آن چرا که
 باز میدارید جانمای خود را نکاہ دارید علی من ای طالب را از آنچه باز میدارید جانمای خود را
 پس بدستی که علی صدیق اکبر است می ازاید خسای دین شما را بعلی و بدستی که خدی
 دارد است مرسی اعصا و ابراهیم را اتش سرد کرده عیسی اکلامی که زنده بیکر دیان
 مرد را در داد خسدا می بین این علی را و مر پسر پسر ای را نشاند از پروردگار می من و بر صدق

و بزرگی اود امامان پاکیزه نشانه پرورد کارشناس از فرزندان او و برگز خالی نشود رومی زین
 از اینان باور نماید که شخصی از اولاد او باقی باشد و بر پایی مشیود روز قیامت نیزست او میتو
لف کوید از حدیث یا علی ان الله تعالیٰ اشرف علی الدین افاختار فی علی
 و حال العالمین ثم اطلع الثانیة فاختارك علی رجای العالیین الى آخره
 ن اینجا جمل احادیث ارجمند عارف ربانی برسیده علی بهداوی که موسوم به دات هست از مردم
 ها لذ نقل کرده تحریب شده از ارجمند احادیث مذکوره در اکثری از کتب معبره منتظر در آمده
 آما چون بر جمع سپید بزرگوا نیتسر تره اعتماد تمام بود بنابراین نوشته‌ی اسما کتب
 و بکر پرداخت باب سیوهم در سیان بعضی از فضایل افضل
 صفتیها و اوقان ولیاء امیر المؤمنین و امام العارفین
 علی مرضی کرم اللہ و حجه و ما تعلق بهما بر اباب داشت اصی
 پیش ظا ہر دبا هر است که بعد از کلام خدامی جمل علاوه حدیث مصطفی علیہ الحجه و لیث
 هیچ کلامی فصیح تر و شریف نراز کلام امیر المؤمنین کرم اللہ و حجه است بنابراین بعد از
 بیان آپات بار کات قرائی و احادیث جیب سیان افتتاح ابن باب نہندا و ترکا
 بکلام مخراج امام آن امام معملى مقام کرد و شده و اینکا مکمل و جهار کلمه مکر است که از این
 منظور نظر آفرید کار خواجه محمد و بهادر نور مخصوص شرح کرده موسوم بخطبه البيان کرد و اینه
 نزلف بزلف سلطان العرش شرف شده انصاف آنت که شرح طیب اللہ تعالیٰ
 در میان است عبارت در میانی معاونی و اد شرح داده که اکرسا لذ مذکوره را نهاده میشود
 موجب اطاعت باب میشد از تو مجب میشود لفظ بقدر داشت کوتاه اندیش و چیز تجویید

اندکه مواقع رضای و مطابق رای جهان آرای اخیرت کرم اللہ وجہه باشد
منقبت قال امیر المؤمنین کرم اللہ وجہه انا اللہی عندی مفتاح
 الغیب لا یعلمها بعد محمد خبریه یعنی منم انکس که نزد من است کلیس ایشی پیش
 لر نسبه اند انکلید ارا بعد از محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم خبر من مفقود است فا
 امام المحققین کرم اللہ وجہه انا با بكل شیع علیهم یعنی مسح حفظت برخیز
 ادا که **منقبت** قال امام المسلمين کرم اللہ وجہه انا اللہی قال
 سو بالله صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم انا مدرست العلوم علی بابها
 یعنی منم انکس که کفت رسول خدا در شان وی که منم شهر علم و علی در آن منقبت
 قال امام الف رفیع کرم اللہ وجہه انا ذوالقرنین زکریا بن الصادق
 یعنی منم ذوالقرنین که ذکر کرد و شده در کتب سماوی بین اینین نازل شده
منقبت قال امام الاصولین کرم اللہ وجہه انا الجیز المتصوہ اتفی نفع
 حدث اثنتا عشره ق عیناً یعنی منم آن حجر کرم که داشته و پر وان آن
 دویں دوازده شمسیه ولاست ائمه اثنا عشر **منقبت** قال امام الموحدین کرم اللہ
 وجہه انا اللہی عندی خاتم رسالیمان یعنی منم انکس که نزد من است خاتم
 رسالیمان علیہ السلام یعنی منصرف و جمیع مخلوقات ارجن و انس و غیر آن مولوی معمو
 ایوید بلکم رسالیمان بی میرفت بر دیور پری بودش ز تو انکشتری اللہ وجہه مولانا علی
منقبت قال امام المحققین کرم اللہ وجہه انا اللہی اتوی حساب نداد
 یعنی منم انکس ای متصدی و تکفیر حساب خلاائق را مفقود است قال امام

اَنَّا لَكُنْ كَرِمُ النَّدْوِجَهُ اَنَا الْلَّوْحُ الْمَحْفُوظُ مَلْعُونٌ مِنْهُمْ بَوْحٌ مَحْفُوظٌ كَمَا ثَبَتَتْ
 بِهِ بَهْرَتْ نُورُنْ جَمِيعُ صُورِ تَحْقِيقِ كُوئِيْ اَلَّهِ مُنْقَبَتْ قَالَ اَمَّا مُحَمَّدُنْ كَرِمُ النَّدْوِ
 وَجَهْ اَنَا مُقْلَبُ الْفُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ اَنَّا لَيْنَا اِيَّاهُمْ ثَمَانَ عَلَيْنَا الْخَمْسَةُ
 لِعَنْنِي مُنْهَمْ كَرِدَانَدَهُ دَلَمَادْ چَشْمَهَا طَاهَهْ بَاهْرَهُ بَاهْرَهُ مَرَدَمْ بَوْمِي خَيْرَهُ شَرَدَهُ بَهْرَهُ
 هَبَتْ رَجَعَهُ وَهَازَكَتْ اِيَّاهُنْ وَتَحْقِيقُهُ كَهْرَزَهُ مَهْبَتْ هَبَتْ حَسَابُ اِيَّاهُنْ
 مُنْقَبَتْ قَالَ اَمَّا الصَّادَقَيْنِ كَرِمُ النَّدْوِجَهُ اَنَا الَّذِي قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَا عَلَى الصَّرَاطِ صِرَاطَكَ وَالْمَوْقَفُ مِمْقَافَكَ
 لِعَنْنِي مُنْهَمْ اِنْكُو كَهْ لَفَتْ رَسُولُ اِيَّاهُ عَلَى طَرِيقَهُ طَرِيقَهُ تَتْ دَرْفَهُ مَرْفَفُهُ اَلْجَنْ
 تَوَثَّبَتْ دَرَاجَهُ بَرْهَانَهُ ثَبَتْ بَاهِدَهُ بَوْدَهُ يَا اِنْكُهُهُ حَرَاطُ صِرَاطَهُ تَوَهَتْ دَرَصَاحَهُ مَهْرَفَهُ
 اَنَّی بَهْرَكَرَا خَوَهُ بَسْجُورَهُ خَاطَفَ بَكَهُهُ رَانِهُ وَبَجَنَاتُ لِعَنْمَشُهُ اَصْلَهَهُ زَمِي دَهْرَكَرَا خَوَهُ تَهْ
 مَكْوَنَهُ سَارَهُ بَهْرَكَاتْ جَهِمَشُهُ فَسَهُهُ وَعَضَيَهُ بَعْنَهُ وَآلَامَهُ مَكْثُبَهُ عَبَرَهُ دَهْرَهُ شَدَهُهُ
 جَبَ اَخْلَاصُهُ نَهَادَتْ رَاتِبَهُ اَغْفَادَهُ كَهْ بَهْرَهُ دَارَنَدَهُ بَهْجَهُنْ مَوْفَهَهُمَيِي فَيَاسَتْ بَوْهَهُهُ
 تَتْ دَهْرَلَقَهُ رَارَهُ بَهْرَكَرَا خَوَهُهُ وَنَظَاهَهُ ثَبَتْ خَوَدَكَشِيدَهُ شَدَتْ دَجَنَتْ اَكْهَارَهُ
 اَسَانَهُ كَهْنِي وَعَضَيَهُ بَعْقَوبَتْ اَنْطَارَهُ دَكَشِيدَهُ اَيَامَهُ سَابَهُ كَهْجَاهَهُ بَهْرَهُ سَارَهُهُ
 اَرَادَهُ اَنْبَقَبَتْ قَالَ اَمَّا عَالَمَيْنِ كَرِمُ النَّدْوِجَهُ اَنَا الَّذِي عَنْدَكَ عَلَمُ الْكَنْ
 عَلَى مَا اَكَانَ وَمَا يَكُونُ لِعَنْنِي مُنْهَمْ اِنْكُسَيِي كَهْ زَدَادَهُ دَانَشَهُهُ اَلَّهِ بَهْرَجَهُ
 كَهْ بَوْدَهُ وَبَاهَشَهُ مُنْقَبَتْ قَالَ اَمَّا الْاَوَّلَيْنِ كَرِمُ النَّدْوِجَهُ اَنَا اَدَمُ الْاَوْلَى
 نَوْحَ الْاَوْلَى اَنَا اَبُوا اَهْسَهُهُ اَلْخَلِيلُ حَيْنَهُنَّ الْقَوْيُ فِي الْتَّارِيَّهُ اَنَا مُؤْمِنُهُ

لعنه منم آدم اول منم نوح اول منم ابراهیم خلیل و آنوقتی که آنها خوش شد و آتش من
 منس و غمکار موسان مؤلف کوید در مرآة الطالبین مطہر است که کرد
 سنجانه و فعالی بعد از بیثت و وزخ شش صد هزار سال ده هزار آدم پیش از خلق آدم صفحی
 و عمر داد هزار آدم هزار سال پیش باز میراند و خلق کرد بعد ایشان باز اچوایشان ده هزار
 آدم و عصر داد هزار آدم را به سور سابق ده هزار سال پیش خلق کرد بعد از آدم عصای مرتبه ای
 و دو آدم صفحی را بنا براین در زمان هزار آدم تجوییت پس نوح اول بدین معنی صادق آید
مولانا عبد الرحمن حبامی قدس سرہ کوید عالم الهنی و عین وجود از زدنی
 ذات تو مقصود ایجاد دو عالم آمده بود هزار آدم مقدم محبت اندرازی نام بیفت
 کرچه برخواه آدم آمده آدم اول توئی کریت میرسی زمن کرچه آدم از ره صورت مقدم
 آمده صدق عموی را در این معنی خطاب بو تراب شاهد است آما ز هر اعیان سیم آمد
 قال امام الفاتحین کرم اللہ وجہہ انا هاشم ایشان لعنه منم کشاپدہ و سرگردانند
 سیما منقدست قال امام التعبیدین کرم اللہ وجہہ ایما منشی السخاب
 لعنه منم پدا کشندہ ابره منقدست قال امام الشافعین کرم اللہ
 وجہہ ایما مورق الکشاد لعنه منم برک دهندہ و بزرگشندہ در خستان
منقدست قال امام المسوّقین کرم اللہ وجہہ ایما مختار العیون ایما مظکو ایما
 لعنه منم پردون آرتندہ چشمها در وان کشندہ دهیا و جویها منقدست
 قال امام الحنفیین کرم اللہ وجہہ ایما واحی الارضین ایما مشهان الاستھوا لعنه
 منم کشندہ زینها و بلینه سارندہ آسمانها منقدست قال امام العوادیین کرم

آن دو جهه اَنَا الَّذِي عَنِيدْتُ فَصَلَخَطَابَ اَنَا فَسِيمَ الْجَبَّةَ وَالثَّانِي مَعْنَى
 منم لشکی که زد نشت فصل خطاب بعنی خطاب فاصل میان حق و باطل و کلام حجه
 سازنده و اپیارک شنیده میان صواب و خطا و یا کلامی که در نهایت وضوح ذکر شده
 در این دو تفاوت و فرقه اند و فرمایند معارف منم فرموده شنیده در رجایت حجت
 بر این حجت و در رکات حجت را هم حجت مُنتَقِدَتْ قال امام الموصیین کرم اللہ
 وحجه اَنَا تَرْجِمَانَ وَحْيِ اللَّهِ اَنَا مَعْصُومٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ لِعْنَیْ منم تفسیر و بیان
 وحی آنکه منم معصوم و محفوظ از صفات و کیاپر و خطرات و نکوه عمد و سوء العصیتی
 از جانب حق تعالیٰ است مُنتَقِدَتْ قال امام الرشیدین کرم اللہ وحجه اَن
 حجت اللہ علی منی فی السَّمَاوَاتِ فَوْقَ الْأَرْضِینَ لِعْنَیْ منم حجت ف طبع و رمان
 ساطع جهه و حد ایت و کمال قدرت آنکه برآناینکه در اندک اند ارضی علیک و نقوش
 قدسی و سکان طبقات زین انسون چن و ملائک ارضی غیره مُنتَقِدَتْ
 قال امام الم Bersin کرم اللہ وحجه اَنَا خَازَنٌ عَلِمَ اللَّهُ اَنَا فَاعُوبَا الْقِسْطَ لِعْنَیْ
 منم بخشنده وار و کنور عالم آنکه و منم فامر و متصف بعد ایت عدالت مُنتَقِدَتْ قال
 امام الرشیدین کرم اللہ وحجه اَنَا دَابَّةُ الْأَرْضِ لِعْنَیْ منم دابة الارض که آن از علایما
 و امارات فیمات است مُنتَقِدَتْ قال امام المسقطین کرم اللہ وحجه اَنَا الْقَنْ
 آنَا الْقَنْ دَفَّهُ لِعْنَیْ منم آن نفعه اولی که بعایت حرکت و هنده و حزم اند هست مردم
 و منم داد دفه یعنی نفعه دوم و رادف بنا بر این نامیده شده که در عقب اول است اخونز
 از دوف چنانچه اول ما خواست از حف و آن شدت تحریک است مُنتَقِدَتْ